

“Kršćanska vjera koja mi je darovana” posebno upada u oči opis jednog odlučujućeg i nezaboravnog iskustva Boga koje je autoru bilo darovano u nedavnoj prošlosti kada “u jednoj situaciji koja me je nosila prema nečemu što je naličilo potpunom ništavilu naslutih nešto što bijaše ljepota. Ljepota kao takva. S onu stranu jednoznačne određenosti istine, s onu stranu moralne obligacije dobra, s onu stranu onoga što označava razliku između ograničenog i neograničenog. Potpuna gratuitnost” (str. 169).

Svi ovi tekstovi sročeni su više ili manje meditativnim stilom i nisu pisani za specijaliste. Stoga ne obiluju znanstvenim aparatom. Pisani su s namjerom da budu izgovoreni u ozračju duhovnog susreta kao izraz vlastitog religijskog svjedočenja i dijaloške otvorenosti. Većina navoda u notama preuzeta je iz temeljnih spisa kršćanstva ili budizma. Autori govore iz srca, iz iskustva utemeljenog na interiorizaciji poruke temeljnih spisa ovih dviju velikih svjetskih religija. Ne čudi stoga što nam čitanje ovih tekstova posreduje ponešto od intimnih religioznih vibracija samih autora, dajući nam naslutiti veličinu zadovoljstva i unutarne radosti koju autori doživljavaju živeći uvjerenom pripadnošću religiji.

Doktrinarne razlike među ovim religijama nisu prešućene u gore navedenim tekstovima. No, ipak, na njima se toliko ne inzistira, već se u prvi plan stavljaju one religijske posebnosti budizma i kršćanstva koje omogućuju susret i razmjenu analognih duhovnih iskustava ili pak generiraju komplementarna duhovna iskustva koja se međusobno obogaćuju.

*Nikola Bižaca*

## NOVI OBLICI KATEHEZE

Mons. Marijan Oblak, *Vjerujem. TV i radio kateheze, Nadbiskupija zadarska, Zadar 1996., 188 stranica.*

Nova vremena zahtijevaju nove načine rada ne samo u društvu već i u Crkvi. U pastoralu i apostolatu. Posebno u katehezi, gdje je i te kako važno stare misli izlagati u novom ruhu. Tehnički i izričajno. Svjesni smo toga odavno. Koncil je uputio na nove metode i postupke. Pri tome se ne smiju zanemariti tehnička sredstva i elektronski mediji. Ako su prije bila nedostupna, sad su u novim okolnostima dostupna. Mnogi se naši svećenici, župnici i katehete ovih šest-sedam godina njima služe. Štoviše, već su se pojavile i zbirke kateheza koje su održane na TV i radio-programima.

Jedan od prvih korisnika nove tehnike u katehetske svrhe bio je i zadarski nadbiskup u miru Marijan Oblak. Nekoliko je godina

svake subote nastupao na Hrvatskom radiju Radio-postaja Zadar. Tijekom godine 1993. i 1994. Izlagao je kateheze o sakramentima, a u nastavku 1994. i 1995. o člancima vjere prema Nicejsko-cari-gradskom vjerovanju. Prošle i pretprošle godine izdao ih je u dvije knjige TV i radio-kateheza. U oba sveska ima više od 100 priloga. U drugom je primjerice 57 kraćih izlaganja o središnjim sadržajima vjere. Sve su stručno katehetski rađene i skladno literarno oblikovane. Primjer su i poticaj novog stila. Glavna im je odlika izvorna kršćanska poruka, čista izričaja i književne forme; postupne su, jednostavne, suvremene i jasne. Svjestan nove metode, nadbiskup je koncepciju svog izlaganja i obrazlaganja upriličio radio-tehnici, kako bi ga nevidljivi slušatelji mogli lakše pratiti i bolje razumjeti putem radio-valova. Sugovornik mu je bio voditelj vjerske emisije koji je svojim pitanjima i potpitanjima omogućio razgovornu bliskost i, što je još važnije, reljefnu preglednost katehetske po(r)uke.

Riječ je doista o novom stilu u našoj katehezi koji zahtijeva nove vrijednosti, u prvom redu zgusnutost i jasnoću. Upravo je u tome važan uspjeh ove knjige. Paradigmatskog je karaktera. Uz jasan katehetski postupak i sigurnu nauku u skladu s Božjom Riječi i crkvenom tradicijom, s Katekizmom Katoličke Crkve, nadbiskup Oblak posebnu pažnju posvećuje formi i izričaju, jezgrovitosti i jasnoći u službi konkretne teme i osnovne poruke. Sustavno se ograničuje na kratke odlomke i poentirane misli. Postupno ih i mozaično tka te logično međusobno povezuje.

Taj je isti postupak zadržao i u knjizi. U tom je smislu ovo izdanje dvostruko vrijedno i zanimljivo. S jedne strane predmetno, teološki i katehetski veoma vrijedno, s druge u duhu novih potreba i mogućnosti skladno i praktično. Odlikuje se biranom formom i medijskim tempom koji, kako znamo, traži čist izričaj i ne dopušta govorne praznine. Zbog toga su ove "posredovane" kateheze, takve kakve su izgovorene na radiju i zabilježene u knjizi, korisne katehetama i onima za koje su kao pouka namijenjene. Uče ne samo o religioznom sadržaju već i o novom postupku primjerenu radio-valovima, odnosno elektronskim sredstvima za priopćavanje.

Ukratko, svjestan prednosti i izazova radio-kateheze, njezinih zahtjeva i standarda, mons. Oblak glavnu pažnju posvećuje predmetnoj zgusnutosti i govornoj jasnoći. S jedne se strane čvrsto drži osnovnih članaka Vjerovanja, prilagođuje ih kratkim izlaganjima, s druge uspješno bira komunikativan izričaj, neposredan i razumljiv širokom općinstvu. Zahvaljujući tome obje su mu zbirke vrstan putokaz novih oblika suvremene kateheze. Uspješan su primjer medijske riječi i njezina zahtjevna stila u medijskom izlaganju vjerskih po(r)uka.

*Drago Šimundža*